Piotr Durniat

I rok, Fizyka Wtorek, 8:00-10:15 Data wykonania pomiarów: 06.05.2025

Prowadząca: dr Iwona Mróz

Ćwiczenie nr 30

Wyznaczanie względnej gęstości cieczy i ciał stałych

Spis treści

1	Wstęp teoretyczny	2						
2	Opis doświadczenia							
3	Opracowanie wyników pomiarów 3.1 Tabele pomiarowe							
4	Ocena niepewności pomiaru4.1 Względna gęstość obliczona z wagi Mohra	5						
5	Wnioski	7						
6	Wykresy	7						

1 Wstęp teoretyczny

Ciężar właściwy ciała

Ciężar właściwy ciała (γ) jest to stosunek ciężaru ciała (P) do jego objętości (V), wyrażony wzorem:

$$\gamma = \frac{P}{V}$$

W ogólności ciała rozszerzają się, gdy rośnie temperatura, tym samym ponieważ masa pozostaje stała, to gęstość ciała maleje. Istnieją jednak wyjątki od tej reguły, np. woda, która w temperaturze poniżej 4 stopni Celsjusza zachowuje się anomalnie - wzrasta jej gęstość wraz ze wzrostem temperatury, a poniżej 4 stopni Celsjusza zachowuje się odwrotnie - maleje gęstość wraz ze wzrostem temperatury.

Waga Jolly'ego

Wyprowadzenie wzoru na względną gęstość ciała stałego wyznaczonego za pomocą wagi Jolly'ego:

Względna gęstość ciała stałego względem cieczy:

$$R = \frac{\rho_s}{\rho_c} = \frac{h_p - h_0}{h_p - h_w} \tag{1}$$

gdzie:

- ρ_s to gęstość badanego ciała stałego,
- ρ_c to gęstość cieczy,
- \bullet h_p to położenie wskazówki wagi, gdy ciężarek znajduje się w powietrzu (na górnej szalce),
- \bullet h_w to położenie wskazówki wagi, gdy ciężarek znajduje się w cieczy (na dolnej szalce),
- h_0 to położenie wskazówki wagi, gdy obie szalki są puste (bez ciężarka).

Moment sily

Moment siły M jest to iloczyn siły F i ramienia r:

$$M = F \cdot r$$

Waga Mohra

Waga Mohra składa się z wysuwanego ramienia, na którym umieszczona jest belka. Jedno z ramion belki jest podzielone na 10 równych działek, na których można wieszać ciężarki o znanych masach umownych. Na końcu belki znajduje się nurek, który umieszczany jest w badanej cieczy. Po umieszczeniu nurka w cieczy, należy zrównoważyć wagę za pomocą ciężarków umieszczonych na szalkach. Zając wagi koników i ich położenia, można wyznaczyć masę wypartej cieczy, korzystając z równowagi momentów sił. W stanie równowagi belki zachodzi równowaga momentów sił między ciężarkiem zawieszonym na 10 podziałce, a konikiem zawieszonym na n-tej podziałce. Porównując momenty sił dla obu ramion belki otrzymujemy:

$$m_z g R = m_i g \frac{R}{10} n$$

gdzie:

- $\bullet \ m_z$ masa zastępcza ciężarka na 10 podziałce
- m_i masa i-tego konika
- \bullet n numer podziałki, na której wieszony jest konik
- R długość ramienia

Stąd masa zastępcza konika zawieszonego na n-tej podziałce wynosi:

$$m_z = m_i \frac{n}{10}$$

Masa wypartej cieczy przez ciężarek równa się więc sumie mas zastępczych wszystkich zawieszonych koników.

$$m_w = \sum_{i=1}^{N} \frac{m_i n_i}{10} \tag{2}$$

gdzie n_i to numer podziałki, na której zawieszony jest i-ty konik, a N to liczba koników.

W tym doświadczeniu szukana wielkość to względna gęstość alkoholu względem gęstości wody, ponieważ objętość cieczy wypartej przez konik jest taka sama, niezależnie od cieczy, to otrzymujemy:

$$R = \frac{\rho_a}{\rho_w} = \frac{\frac{m_a}{V_a}}{\frac{m_w}{V_w}} = \frac{m_a}{m_w} = \frac{\sum_{i=1}^{N_a} m_{a,i} n_{a,i}}{\sum_{i=1}^{N_w} m_{w,i} n_{w,i}}$$
(3)

gdzie R to względna gęstość alkoholu względem gęstości wody, a m_w oraz m_a to masy wypartej cieczy odpowiednio dla wody oraz alkoholu, $m_{a,i}$ oraz $m_{w,i}$ to masy koników odpowiednio dla alkoholu oraz wody, a $n_{a,i}$ oraz $n_{w,i}$ to numery podziałek, na których zawieszony jest i-ty konik.

Wstęp teoretyczny opracowano na podstawie podręcznika Fizyka dla szkół wyższych, tom 2, dział Termodynamika, rozdziały 1.3 Rozszerzalność cieplna [2], oraz rozdziały 8 i 9 podręcznika Ćwiczenia laboratoryjne z fizyki, wydanie V [1].

2 Opis doświadczenia

Doświadczenie polega na wyznaczeniu gęstości cieczy oraz gęstości ciał stałych przy użyciu dwóch metod: wagi Mohra oraz wagi Jolly'ego.

Część I: Waga Mohra

- 1. Zrównoważenie wagi z nurkiem w powietrzu
- 2. Zanurzenie nurka w wodzie destylowanej i zrównoważenie wagi za pomocą koników o znanych masach umownych
- 3. Powtórzenie pomiaru dla alkoholu
- 4. Odczyt i zapisanie położenia koników dla każdej cieczy

Część II: Waga Jolly'ego

- 1. Przygotowanie co najmniej czterech różnych ciał stałych do badań
- 2. Wyznaczenie położenia zerowego wagi (h_0)
- 3. Ważenie ciał na górnej szalce (h_p)

- 4. Ważenie ciał na dolnej szalce zanurzonej w wodzie (h_w)
- 5. Powtórzenie pomiarów dla alkoholu

Część III: Sprawdzenie prawa Hooke'a

- 1. Ustalenie położenia zerowego wagi Jolly'ego bez zanurzania szalek w cieczy
- 2. Obciążanie szalki odważnikami od 1g do 10g, z odczytem położenia wskazówki wagi przy każdym obciążeniu
- 3. Powtórzenie pomiarów dla obciążeń malejących

3 Opracowanie wyników pomiarów

3.1 Tabele pomiarowe

Waga Jolly'ego

Położenie początkowe wagi Jolly'ego: $h_0 = 2.4$ cm.

Ciało	h_0 [cm]	$h_p [\mathrm{cm}]$	h_w [cm]
1	22,3	25,4	24,2
2	22,3	34,6	33,1
3	22,3	25,4	25,0
4	22,3	30,6	29,8

Tabela 1: Pomiary dla wody

Ciało	h_0 [cm]	$h_p [\mathrm{cm}]$	h_w [cm]
1	22,4	25,4	24,5
2	22,4	34,7	33,5
3	22,4	25,5	25,1
4	22,4	30,6	30,0

Tabela 2: Pomiary dla alkoholu

Waga Mohra

Masy zastępcze koników oznaczono jako m_1, m_2, m_3 , wynoszą odpowiednio:

- $m_1 = 1A$
- $m_2 = 0.1A$
- $m_3 = 0.01A$

Pozycje i rodzaje koników dla wody destylowanej oraz alkoholu przedstawiono w poniższych tabelach.

Numer podziałki	Rodzaj konika
3	m_1
7	m_1
2	m_2
4	m_3
6	m_3
8	m_3

Tabela 3: Pozycje i rodzaje koników dla wody destylowanej (waga Mohra)

Numer podziałki	Rodzaj konika
1	m_1
7	m_1
2	m_2
4	m_3
5	m_3

Tabela 4: Pozycje i rodzaje koników dla alkoholu (waga Mohra)

3.2 Waga Mohra

Korzystając z wzoru 3 oraz danych z tabel 3 oraz 4 otrzymujemy:

$$R = \frac{1m_1 + 7m_1 + 2m_2 + 4m_3 + 5m_3}{3m_1 + 7m_1 + 2m_2 + 4m_3 + 6m_3 + 8m_3}$$
$$= \frac{8m_1 + 2m_2 + 9m_3}{10m_1 + 2m_2 + 18m_3} = \frac{8A + 0.2A + 0.09A}{10A + 0.2A + 0.18A} = 0,799$$

4 Ocena niepewności pomiaru

4.1 Względna gęstość obliczona z wagi Mohra

Położenia koników były zdeterminowane przez haczyki zamocowane na stałe na belce, których niepewność położenia nie jest znana (w eksperymencie nie ma możliwości ich przesunięcia, a ich położenie nie zostało zmierzone bezpośrednio). Drugim czynnikiem jest niepewność wagi koników. Koniki nie były ważone bezpośrednio (ich masy są określone w instrukcji), więc niepewność wagi koników również nie jest znana. Kolejnym czynnikiem jest dokładność odczytu położenia równowagi belki, która wynosi jedną podziałkę, lecz w doświadczeniu nie zostało zmierzone, jak wpływa to na dokładność wyznaczenia względnej gęstości.

4.2 Względna gęstość obliczona z wagi Jolly'ego

Niepewność wzorcowania położenia wskazówki wagi Jolly'ego wynosi:

$$\Delta_d h = 0.1 \text{cm} = 0.001 \text{m}$$

Korzystając z prawa przenoszenia niepewności maksymalnych i wzoru 1 otrzymujemy:

$$\Delta R = \sum_{i=1}^{n} \left| \frac{\partial R}{\partial x_i} \right| \cdot \Delta x_i =$$

$$= \sum_{i=1}^{n} \left| \frac{\partial}{\partial h_i} \cdot \frac{h_p - h_0}{h_p - h_w} \right| \cdot \Delta h_i$$

Obliczając pochodne cząstkowe otrzymujemy:

$$\begin{aligned} \left| \frac{\partial R}{\partial h_0} \right| &= \left| \frac{-1}{h_p - h_w} \right| \\ \left| \frac{\partial R}{\partial h_p} \right| &= \left| \frac{1}{h_p - h_w} - \frac{h_p - h_0}{(h_p - h_w)^2} \right| \\ \left| \frac{\partial R}{\partial h_w} \right| &= \left| \frac{h_p - h_0}{(h_p - h_w)^2} \right| \end{aligned}$$

Ostatecznie otrzymujemy:

$$\Delta R = \Delta h \left(\frac{1}{|h_p - h_w|} + \left| \frac{1}{h_p - h_w} - \frac{h_p - h_0}{(h_p - h_w)^2} \right| + \frac{|h_p - h_0|}{(h_p - h_w)^2} \right)$$
(4)

Przykładowo dla wody destylowanej i ciała 1 otrzymujemy

$$\Delta R = 0.001 \left(\frac{1}{|0.254 - 0.242|} + \left| \frac{1}{0.254 - 0.242} - \frac{0.254 - 0.223}{(0.254 - 0.242)^2} \right| + \frac{|0.254 - 0.223|}{(0.254 - 0.242)^2} \right) = 0.43$$

Dla wszystkich ciał otrzymujemy następujące niepewności względnej gęstości:

Ciało	Niepewność dla wody	Niepewność dla alkoholu
Ciało 1	0,43	0,74
Ciało 2	1,1	1,7
Ciało 3	3,9	3,9
Ciało 4	2,6	4,6

Tabela 5: Niepewności względnej gęstości dla poszczególnych ciał

4.3 Niepewność współczynnika sprężystości

Współczynnik sprężystości k został obliczony z regresji liniowej, dla zależności $F = k \cdot x$. Niepewność współczynnika sprężystości jest równa niepewności współczynnika a wyznaczonego z regresji liniowej, która została obliczona na podstawie wzoru $\ref{eq:constraint}$?

$$s_{y} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{n} (y_{i} - \hat{y}_{i})^{2}}{n - 2}}$$
$$u_{a} = s_{y} \sqrt{\frac{n}{n \sum x_{i}^{2} - (\sum x_{i})^{2}}}$$

gdzie x_i to wartości zmiennej niezależnej, y_i to wartości zmierzone, \hat{y}_i to wartości przewidywane przez model regresji, a n to liczba punktów pomiarowych.

Po podstawieniu wartości otrzymujemy:

•
$$u_a = x, x \frac{N}{m}$$

5 Wnioski

6 Wykresy

Literatura

- [1] Tadeusz Dryński. *Ćwiczenia laboratoryjne z fizyki*. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa, 5 edition, 1976.
- [2] William Moebs, Samuel J. Ling, and Jeff Sanny. Fizyka dla szkół wyższych, Tom 2. Open-Stax, 2018. Dostęp: 14.04.2024.